

РЕШЕНИЕ

№ 4300

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 22.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3435** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс, във вр. чл.124, ал.1 от Закона за държавния служител /ЗДСл./

Образувано е по жалба на М. Д. Д. - [населено място], [улица], против Заповед № П-07/01.03.2013 г., издадена от Председателя на Държавната агенция за метрология и технически надзор /ДАМТН/, с която е прекратено служебното му правоотношение на длъжността „инспектор” в ДАМТН-Главна дирекция „Надзор на пазара”,РО „Надзор на пазара”-гр.Л., на основание чл.106, ал.1, т.2 от Закона за държавния служител /ЗДСл./,считано от 05.03.2013 г.

Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна поради противоречие с материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Релевира се и довод, че не е налице реално съкращаване на щата. Поддържа се, че не е посочено фактическото основание за издаване на заповедта, както и че не е налице изменение на длъжностното разписание и не е осъществено намаление на броя на служителите. Жалбоподателят твърди, че административният орган не е извършил подбор, както и че в оспорената заповед не е отразено дължимото заплащане на обезщетение за неспазен срок на предизвестие и не е посочено пред кой орган и в какъв срок маже да бъде обжалвана. Оспорването се поддържа от упълномощен процесуален представител адв. Н. .Иска се отмяна на заповедта и се претендира присъждането на разноските.

Ответникът чрез процесуален представител юрк.Д. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на разноски.

СГП-редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

М. Д. Д. е държавен служител в ДАМТН – ГД „Надзор на пазара”, РО „Надзор на пазара”-Л., на длъжност „инспектор”. Със Заповед № А-088/28.02.2013 г. Председателят на Агенцията нарежда извършването на промени в щатното разписание на Главна дирекция „Надзор на пазара” като в Регионален отдел „Надзор на пазара”-Л. се съкращава 1 щ.бр. длъжност „инспектор” с месторабота [населено място] и се създава 1 щ.бр. „старши инспектор” с месторабота [населено място], считано от 01.03.2013 г. Новото длъжностно разписание на ДАМТН и поименното разписание на длъжностите е утвърдено със Заповед № А-089/01.03.2013 г., издадена от ответника. На същата дата – 01.03.2013 г. е изпратено предизвестие до жалбоподателя за прекратяване на служебното правоотношение на основание чл.106, ал.1,т.2 ЗДСл., получено на 04.03.2013 г. В предизвестие то е записано, че в случай на неспазване срока на предизвестие то ще бъде изплатено обезщетението по чл.106, ал.4 ЗДСл. Служебното правоотношение е прекратено със Заповед № П-07/01.03.2013 г., като в нея е отразено да бъде изплатено обезщетение за неползван платен годишен отпуск в размер на 4 дни. По делото е представено цялото служебно досие на жалбоподателя. Съдът, по искане на оспорващия назначи и изслуша съдебно икономическа експертиза, която дава заключение, че: считано от 01.03.2013 г. в щатното разписание на РО „Надзор на пазара”-Л. е съкратена 1 щ.бр. длъжност „инспектор” с месторабота [населено място] и е създадена 1 щ.бр. на длъжност „старши инспектор”, с месторабота [населено място]; в поименното разписание до 01.03.2013 г. са отразени двама инспектори в РО „Надзор на пазара”-Л. – Г. С. и жалбоподателя Д., а от 01.03.2013 г. фигурира само Г. С.; длъжността „Инспектор” в Главна дирекция „Надзор на пазара” при ДАМТН съгласно У. правилник се заема от 25 души, разпределени в шест регионални отдела.; Г. С. изпълнява функциите, задачите и задълженията, посочени в длъжностната характеристика за длъжност „инспектор”; на друго лице не е възлагано да изпълнява функциите, задачите и задълженията, посочени в длъжностната характеристика на длъжността „инспектор”, нито има данни за назначени нови лица на длъжност „инспектор” при РО „Надзор на пазара”-Л. след прекратяване служебното правоотношение с жалбоподателя.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесната заповед, която представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган - председателя на ДАМТН, съобразно изискванията на чл.108, ал.1 ЗДСл. и чл.7, ал.2 от У. правилник на държавната агенция. Оспореният индивидуален административен акт е във формата и със съдържанието определени в чл.108, ал.1 ЗДСл. - посочено е правното основание, дължимото обезщетение и придобития ранг на държавна служба. При издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл.7,ал.1 от У. правилник на Агенцията Председателят утвърждава структурата на административните звена, длъжностното разписание и поименното разписание на длъжностите в ДАМТН. В изпълнение на това си правомощие ответникът със Заповед № А-088/28.02.2013 г. е намалил от 4 на 3 щатните бройки на длъжността „инспектор” в РО „Надзор на пазара” с месторабота [населено място] и е създал в рамките на същия регионален отдел 1 щ.бр. „старши инспектор” с месторабота [населено място]. В рамките на предоставените му от закона и устройствения правилник компетенции ответникът със Заповед № А-089/01.03.2013 г. е утвърдил новото длъжностно разписание на ДАМТН и новото поименно разписание на длъжностите, считано от 01.03.2013 г. От заключението на вещото лице се установява, че до 01.03.2013 г. фигурират двама инспектори в РО „Надзор на пазара”-Л. – Г. С. и жалбоподателя Д., а от 01.03.2013 г. фигурира само Г. С., а длъжността на жалбоподателя е съкратена.

Съдът намира за неоснователно оплакването на оспорващия, че в действителност не е осъществено реално съкращаване на щата. От представените поделото доказателства се установява, че с цитираните по-горе заповеди щатните бройки на длъжността „инспектор” в РО „Надзор на пазара”-Л. са намалени от 4 на 3. Това е реално отразено в утвърдените съобразно изискванията на У. правилник ново длъжностно разписание и ново поименно разписание на длъжностите в ДАМТН, считано от 01.03.2013 г. От заключението на експертната комисия, неоспорено от страните, се установява, че няма данни за назначени нови лица на длъжност „инспектор” при РО „Надзор на пазара”-Л. с възложени, съгласно длъжностната характеристика задължения същите като на жалбоподателя след прекратяване на служебното му правоотношение.

Неоснователно е и оплакването за неизвършен подбор от страна на административния орган. Такова задължение за извършване на подбор съществува само при лицата, работещи по трудов договор. По отношение на държавните служители такова изискване за подбор няма. Както утвърждаването на щатното разписание, така и преценката, правоотношението на кои служители да бъде прекратено, се осъществява при условията на предоставена на органа по назначаването оперативна самостоятелност. Преценката на органа, кои от служителите да бъдат съкратени е изцяло по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол.

Оплакването за липсата на фактически основания в оспорената заповед също е неоснователно.

Съгласно чл.108, ал.1,изр.второ ЗДСл. такива фактически основания се посочват само при прекратяване служебното правоотношение на основание чл.107, ал.1, т.5 ЗДСл.-когато е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения. По отношение на жалбоподателя служебното правоотношение е прекратено на основание чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл. при което не се изисква посочване на фактическото основание,достатъчно е само правното такова.

В жалбата са наведени оплаквания за липса в оспорената заповед на посочване на длъжимото обезщетение за неспазен срок на предизвестие и пред кой орган и в какъв срок може да бъде обжалвана. Съдът намира това оплакване също за неоснователно. Действително непосочването на горните обстоятелства формално нарушават процедурните изисквания, но съдът намира, че те не са съществени, и не обуславят отмяната на обжалваната заповед.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на основание направеното искане и чл.143, ал.4 АПК на ответника следва да се присъдят разноските по делото – юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Мотивиран така, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град,Първо отделение 20 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. Д. против Заповед № П-07/01.03.2013 г., издадена от Председателя на Държавната агенция за метрология и технически надзор.

ОСЪЖДА М. Д. Д. - [населено място], [улица], да заплати на Държавната агенция за метрология и технически надзор – С., [улица], разноски по делото в размер на 150 /сто и петдесет/лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните

Препис да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: